

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului</p> <p>Parohiile cl. I și II. pe un an 5000 Lei Parohiile cl. III. 4000 Lei Parohiile sub clasă 3000 Lei Pentru particulari 1500 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>MANUSCRISELE SE VOR TRIMITE PE ADRESA CONSILIULUI EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ.</p>	<p>Prețul inserțiunilor</p> <p>Concurs de prot. 4000 Lei. Parohii de cl. I 2500, de cl. II 2000, de cl. III 1600. La celelalte publicații 1 cm. □ 20 Lei</p>
--	--	---

MUNCA ȘI MUNCITORUL

de Pr. ILIE CAMPIANU
 revizor eparhial

Munca este tot atât de veche ca și omul, căci Sf. Scriptură ne spune: „Și Dumnezeu luă pe om și-l puse în grădina Eden, ca să o lucreze și să o păzească”.

Creștinismul o ridică dela originea sa la loc de cinste, căci lângă ieslea minunii a stat un tâmplar, iar ucenicii Dumnezeului născut au fost muncitori.

Sf. Scriptură formulează adevărul „Că cine nu lucrează să nu mănânce”. Iar Sf. Ioan Gură de Aur zice: „Dacă vezi un tăietor de lemne sau un mănucitor de ciocan, sau pe un om negru de funingină, nu-l disprețui ci admiră-l! Căci și Petru mergea suflecăt la lucru, trăgea pânda și prindea pește... și Pavel... stătea în atelierul său și lega piei una de alta, făcând corturi. Nici un meseriaș deci să nu se rușineze, ci mai vârtos să prindă rușinea pe cei ce mănâncă și nu lucrează nimic... Căci câștigarea pâinii prin muncă neîntreruptă este un fel de filosofie: inimile acestor fel de oameni sunt doar mai curate și sufletele lor mai tari. Să nu disprețuim deci pe cei cari trăiesc din lucrul lor, ci mai vârtos să-i ferim”.

În timpul de față, munca în fabrică nu mai are o parte de originalitate, de plăcere, ci s'a mecanizat omul după mașină, care-l scoate adesea din lucru.

Munca acum este numai necesitatea existenței materiale, fără latura sufletească; este monotonă, căci omul a devenit ca un șurub de mașină, ceas cu ceas, zi de zi, ani de ani și viața întreagă, face același lucru. Omul este apreciat numai după forța fizică și astfel între

ei și patron nu mai există nici o legătură intimă⁴, decât că patronul îl ține cât e în putere de a munci și lucrătorul se vinde zi cu zi, după fluctuațiunea scumpetei, fiind o anexă a mașinei.⁵ Și astfel pe străzile centrelor industriale se văd adeseori muncitori scoși din lucru.

Lucrătorul astfel individual umilit caută a se afirma în colectivitate⁶.

Din lupta aceasta între capital și muncă se ajungă adeseori la concepții despre lume și despre Dumnezeu contrare învățaturii Bisericii.

Faptul că muncitorul cere o bucată de pâine să-i ajungă pentru familie, în schimbul muncii sale nu poate fi și nu trebuie considerat ilegal, cum le place a trâmbița ca să scape de obligațiuni drepte unor exploatare de sudori muncitorești. Câștigul trebuie împărțit în armonia proporției cuvenite între capital și muncă. Căci doctrina Bisericii spune: „Vrednic este lucrătorul de plata sa”⁷ și că fiecare de unde slujește trebuie să trăiască.

„Industria modernă la noi încă nu a găsit bunăoară modul de organizare, care să împace atât pe muncitor cât și pe patron. Capitalul și munca nu și-au găsit încă soluția împăciuitoare. De ce oare? Fiindcă lipsește spiritul religios-moral, simțul de dreptate, care să împartă corect răsplata și cinstea”⁸.

Iată cauza turburărilor în discutarea problemei sociale, lipsa de dreptate și de spirit religios-moral, căci „Creștinismul organizează societatea, în timp ce organizează sufletul”, zice Förster.

Și dacă muncitorului îi lipsește substratul religios moral cu frica fiască de Dumnezeu, dacă nu privește la sărăcia după trup și sufe-

4. Păstorul și Turma de Can. N. Brânzei, Logoj 1930 pag. 306.

5. Idem.

6. Idem.

7. Luca, cap. 10, v. 7.

8. Diac. Dr. Gh. Comșa, Datoriile preoției în fața problemelor sociale, Buc. 1925, p. 12-13.

1. Geneză, Cap. 2, v. 15.

2. Epistola II Tesalonicieni, Cap. 3, v. 10.

3. Migne P. G. 61, pag. 168.

rința Mântuitorului nostru Iisus Hristos și nu crede într-o justă răsplată dincolo de viața pământească potrivit pildei „Bogatului și săracului Lazăr”, ba se mai zăresc ici colo și anumite nedreptăți eclesiastice și mai ales vede și pe reprezentantul Mântuitorului pe pământ — preotul că nu e la înălțimea chiemării — și mulți sunt chiar mai lumești și păcătoși decât laicii — atunci el se îndepărtează de Dumnezeu.

Fiecare din noi vede contrastul izbitor la ochi și care se observă la fiecare pas între ființele omenești, egale în construcție și în fața lui Dumnezeu, dar diferite în ducerea greului vieții terestre. Și poate de nenumărate ori s'a întrebat: Unde este dreptatea dumnezească?

Gândul la sfârșitul egal al omului — moartea — și învățătura Bisericii cu credința în viața vecinică, aduce la limanul cel lin sufletul turtunos și face a se vedea dreptatea dumnezeiască chiar în diferențierea claselor sociale.

Omul din vremea noastră e fără răbdare, din cauza slăbirii credinței — frâna vieții. — El voeste a răsturna chiar cu forța și prin omor pe acela ce i-se pare că-i stă în calea împlinirii idealurilor sale. Căci dacă i-ai luat credința, care să-i încălzească rațiunea și să-i înmoaie inima, el devine asemenea unui animal ce se luptă pentru păstrarea existenței sale.

El nu ascultă morala antică a lui Plutarch că: „Sărăcia doar nu este în sine o rușine, ci numai atunci, dacă testează de minte ușuratică, desfrâu, istravă și de nechibzuință; Când sărăcia se găsește la un om chibzuit, muncitor, drept și viteaz. ...ea este dovadă de mărnimie și nobilime de suflet”.

Pentru a susține sufletul sbuciumat al muncitorului în lupta problemelor sociale, slujitorii sf. Biserici să se servească de purtarea lor ca pildă vie, și să apere cu ultima picătură a tăriei lor pe cel sărac, despre care zice Scriptura: „Că nu până în sfârșit va fi uitat...” și pe care întâiu l-a luat sub ocrotire Mântuitorul.

Muncitorul dă preotului de judecat, condus și încreștinat întreaga sa concepție de viață, cultură, muncă și suflet.

Când acesta intrat chiar întâmplător în biserică orașului, de cele mai multe ori pompoasă, aici să găsească căldură sufletească (nu numai artistică), inspiratoare de emoția blândeții, a liniștii și bunătății, în contrast cu lupta vieții, vanitatea, răutatea, pizma și invidia străzii și a atelierului.

Atunci el va deosebi a doua oră dangătul duios de clopot, de sunetul metalic al sirenelor fabricii. Iar cazurile de convertire umplu pagini acum, ca și în filele istoriei bisericii creștine din trecut.

Inoie morală și refacere socială

Omenirea ușurată și eliberată din teroarea și violența războiului, vrea o redresare, o refacere și o reală reconstrucție socială. În locul egocentrismului și a mamonismului, în omenire se ridică principiile altruismului și ale umanitarismului. Lumea e sătulă de suferință și mizerie! Omul vrea o eliberare și o ușurare. E dornic de securitate și doritor de pace! Pretutindenea adie vântul libertăților și se flutură steagul democrației. Peste tot e freamăt de viață nouă și legitime speranțe de mai bine.

Poporul cere dreptul la viață și la libertate!

Autoritatea în statul democratic trebuie să fie în serviciul poporului. Seta de dreptate și dorul de mai bine al omenirii îl satisface doctrina lui Iisus. — „Idealul pe care Iisus îl înalță înaintea vieții omenești și spre care se îndrumă năzuințele noastre e împărăția lui Dumnezeu și aceasta nu-i vreo organizație socială, nicio simplă reverie apocaliptică, ci sfințirea progresivă a sufletelor omenești. E acea solidarizare de personalități morale care singure sunt în stare să creeze o nouă ordine socială cu baze îndreptate, iubire și pace, menite să trezească în sufletul omenesc acel optimism activ renăscător de energii”.¹

Renaștere sufletească, revizuirea conștiințelor și omenie în toate, e ceea ce trebuie înfuzat omului și societății actuale.

Dacă „democrația înseamnă dreptul fiecărui cetățean de a alege prin votul său liber exprimat pe aceia despre cari crede că-i vor reprezenta mai bine interesele în parlament (W. Churchill); apoi doctrina creștină e democratică prin excelență. Dacă puterea vine dela popor și e pusă în serviciul poporului, apoi Biserica e a poporului și lui Iisus mereu i-a fost milă de popor. Biserica e a celor asupriți și lipsiți și e ocrotitoarea săracilor și năpăstuiților. Dacă „mila e iubirea de aproapele muiată în suferința comună”, apoi Iisus ne-a demonstrat semnificația jertfei pentru altul și al crucificării pentru ideal. Iisus e al săracilor virtuoși și al bogaților miloși; e al muncitorilor harnici și al intelctualilor cinstiți, e al văduvelor și al orfanilor, e al bolnavilor și al pralaliticilor, e al conducătorilor iubitori de popor și al condușilor disciplinați. Iisus vrea sufletul omului și mântuirea lui întâi, vrea o reformă lăuntrică. Iisus pleacă din interior în afară, dela suflet spre materie, dela om spre societate, dela înoirea omului la reformarea vieții sociale.

9. Psalm 9, v. 10.

1 Prof. Pr. Gr. Cristescu, Imperativul creștin, p. 14.

Deacea Biserica lui Iisus e a poporului și fiind pentru popor, este „stâlp de fier și cetate nebiruită în luptele poporului român pentru mai multă libertate, mai multă dreptate, mai multă omenie, cheag și păstrătoare a ființei etnice și unității sufletești a neamului, busolă sigură a poporului pe marea vieții, biciuită de viforul patimilor și îndrumătoarea înțeleaptă a străduințelor spre mai bine ale prezentului“, zice Prof. Șt. Munteanu.¹

Pentru aceasta Biserica prin slujitorii ei e prezentă la acțiunea de refacere a țării și la opera de organizare și îmbunătățire a vieții sociale. Biserica pe lângă pâine și milă de popor, cere și respectarea demnității omenești și ridicarea omului spre ideal și spiritualitate. La o viață nouă, vom ajunge prin oameni de caracter și capabili de iubire față de aproapele. Așa încetează exploatarea și robia omului de către om și se instaurează principiul dreptății pentru toată lumea. Toți avem dreptul la viață și libertate, la demnitate și legalitate, la pâine și la dreptate. Dreptul la muncă e sfințit prin cinstitărea și prețuirea muncii. Munca făcută cu plăcere și pricepere e creatoare de valori sociale și procură satisfacții superioare. În locul speculării aproapelui, să afirmăm logica dăruirii pentru el. În locul luptei de clasă, să trăim în armonie, în înțelegere și în cooperare. Să nu iutăm că „problema socială este deasemenea și o problemă de iluminare, de transformare duhovnicească, de schimbare religioasă a legăturilor dela om la om“, este adică o problemă creștină. Incât capitalistului lacom și venal, care vede în muncitor numai un sclav și în produsul muncii sale o marfă de exploatat, îi trebuie amintit principiul iubirii de aproapele și ideea dreptății sociale. Muncitorimei speculate, îi trebuie dreptate și înțelegere! Ea își strigă dreptul la viață și la demnitate. Istovită de suferință otrăvită de ură, de ură de rasă, ură de clasă, ură de națiuni și desgustată de sânge și măcel; muncitorimea vrea împăcare generală, vrea pace între neamuri și solidaritate între popoare „vrea ca valoarea religioasă să-și recapete iarăși dreptul la cârmă căci numai prin ea viața își capătă un sens, lumea un conținut, știința un reazim, etica o sancțiune, estetica o misiune² și evident politica un corectiv spiritual. Pe această temelie trebuie să se construiască o lume mai bună și o viață mai complectă.

Lumea întreagă dorește înflorirea libertăților democratice. Setea de îmbogățire și parvenire să fie pusă la stâlpul infamiei. Paraziții sociali

și toți rentierii mizeriei sociale sau să fie condamnați la muncă silnică sau să se înroleze în frontul muncii creatoare. Pauperismul și șomajul nu mai au ce căuta într-o societate democratică, în care toți sunt ocrotiți și ajutați în măsură egală de autoritatea constituită în stat. Îmbunătățirea vieții tuturor, a intelectualului cât și a muncitorimei cât și demnitatea și libertatea lor sunt valori pe care le-a adus și pentru care a suferit Iisus și Biserica sa.

Tuturora doctrină creștină le amintește că sunt fi ai Tatălui ceresc și că viața e trecătoare și între ei să trăiască și să se ajute...frățeste.

Prof. I. Buzia

(Urmează)

Serbarea Hramului Sf. Mănăstiri „Izvor-Vasiova“ la Praznicul Sf. Iliu

...Anul acesta, mai mulți ca oricând, foarte mulți bărbați și femei au îngenunchiat, ascultând rugăciunea deslegării păcatelor, rostind cu evlavie și sfințenie de Prea Sfințitul nostru Arhiereu Veniamin, în ziua de 20 Iulie — hramul Sfintei Mănăstiri — „Izvor-Vasiova“.

Vremea secerișului, timpul frumos; dar sufletele însetate după „apa cea vie“ au alergat, fără a cunoaște oboseala muncii și arșița soarelui, să se adape, pentru a nu mai înseta ci să vieze pururi Hristos în inimile lor.

Toți ceice au venit, au fost călăuziți de deplina cunoștință că: „mântuirea numai prin biserică, omul o poate dobândi și alinare întru necazuri, numai rugăciunea aduce.

I. În preajma praznicului, vin pelerinii din toate direcțiile.

Preoții: Petru Vuc din Bocșa-română și Nicolae Ciurescu din Ramna, îi întâmpină cu binecuvântare și se roagă „pentru paza în călătorie și buna petrecere întru frică lui Dumnezeu, călăuzitorul“.

Au venit pelerini ostași și binecredincioși din: Reșița, Dognecea, Vrani, Oravița, Ezeriș, Călnic, Fârliug, Ohabita, Dălinești, Zorlențu-mare, Bocșa-română, Surduc-Bănat, Berzovia, Ramna, Valeapai, Bărbosu, Sălagi, Chevereș toți în procesiune, cu preoții lor în frunte și în cântări duhovnicești.

II, Privegherea: Toaca Sf. Mănăstiri anunță începutul rugăciunii de seara și clopotele cheamă credincioșii „să vie toți cei osteniți și împovărați“ — și preotul cuvântător făgăduiește: „odihnă și alinare, dela Hristos“.

¹ Biserica Bănățeană Anul VI, 11 Faur 1945, Nr. 7, pag. 2.
² Prof. I. G. Savin, Cultură și Religie, p. 21, Buc. 1927.

La ora 5½ p. m. preoții: Ieromonahul Glicheriu Morariu și Ieromonahul Nectarie Pantelie — ambii dela „Sf. Mănăstire Săraca“ (veniți aci pentru pomenirea fratelui întru Domnul adormitul Protosincol Vichentie), asistați de preoții P. Vuc, L. Voin și N. Ciurescu, precum și cu ajutorul Ierodiaconului Gherasim Moisescu dela Sf. Mănăstire „Izvorul-Miron“ (venit aci pentru hirotonirea întru ieromonah) au început slujba Sf. Vecernii împreună cu Litie și Privegherea.

Corul cuvioaselor monahii, instruat și condus de mult priceputa în ale cântării duhovnicești Prea Cuvioasa Maică Stareță A. Colibaba și cu rugăciunile preoților, ne-au ridicat pe toți cei de față de pe pământ la cer“...

Păr. N. Ciurescu, a pregătit pe fiecare cu duhul să fie „vânător de oameni“.

III. „Priveghere cu ostașii Domnului; Sub îndemnul cuvântului dumnezeesc „Priveghiați că nu știți ceasul când Fiul omului, va veni...“ Ostașii Domnului, adunați în sobor toată noaptea s'au rugat, cântând și preamărind pe Domnul.

La miezul nopții, păr. Ciurescu a cuvântat iar în revărsatul zorilor, Păr. P. Vuc.

IV. In ziua praznicului: Un sobor de 7 preoți, slujesc Sf. Maslu și sfințesc apa. Timp de 4 ore cei 7 preoți abia au terminat ungera cu untdelemn a mulțimei venită să se tămăduiască de „boalele trupești și sufletești“. Și alți 7 preoți nu terminaseră, încă slujbele particulare începute încă dela ora 10 seara. A vorbit mulțimii Păr. Prof. I. Bulea, despre Sf. Taină.

V. Sosirea Prea Sf. Sale și Sf. Liturghie. Soborul preoților compus din: Protopop Dr. I. Crețu, cons. ref. eparhial, Prof. I. Bulea Caransebeș, apoi Preoții: Protos. Macarie (ctitorul Sf. Mănăstiri); Ierom. Glicheriu și Nectarie, Preot Vuc, Stoian, Simu, Munteanu, Ienciu, Butucu, Farcașanu, Stan, Iana, Drăghicescu, Ciurescu, Văcărescu, Țânțariu, Meilă, Oancea, Voin, Filip, Popovici și Petrovici, și Diaconii A. Guvir, Nic. Corneanu și Gherasim Moisescu — ies întru întâmpinarea Prea Sfinției Sale, care într'o umilă trăsură vine, având alături pe Prea Cuc. Păr. Prot. tractual Dr. N. Iorgovan.

Corul Maicelor întonează „Pre Stăpânul. P. Cuc. Sa Păr. Protosincol Macarie prezintă Prea Sf. Sale, după datini, pâine și sare pentru binecuvântare, apoi Prea Cuv. Maică Stareță, bineventează în cuvinte simțitoare pe Prea Sf. Sa,

Prea Sfințitul nostru Arhiereu, e condus la locul, mai dinainte pregătit unde să se săvârșească Sf. Liturghie.

Slujba începe. Răspunsurile sunt date de Corul maicelor și cel al „Oastei Domnului“ din Reșița.

In cadrul st. liturghii este hirotonit întru ieromonah, ierodiaconul Gherasim Moisescu dela Sf. Mănăstire Izvorul Miron.

VI. Predica Prea Sfinției Sale Părintelui Episcop. Cu blândețe și mângâitoare cuvinte Prea Sfinția Sa Episcopul nostru Veniamin, vorbește mulțimii ascultătoare zicând: — „Nu celce-mi zice mie Doamne, Doamne, va intra întru împărăția Cerului ci celce făc voia Tatălui meu, care este în ceriuri“. Și în continuare îndeamnă poporul la supunere față de înalta stăpânire și ascultarea legilor. Să ne rugăm lui Dumnezeu a ne învrednici să împlinim condițiunile armistițiului de care depinde viitorul țării noastre, în ziua de mâine.

In încheere Prea Sfinția Sa, îndeamnă credincioșii să dea din prisosul agonsitei lor, pentru terminarea zidirii, care să adăpostească fiicele celor ce s'au jertfit pentru libertatea și independența noastră națională.

Apoi s'a slujit parastas pentru Eroii neamului, ctitorii Sf. Mănăstiri și Protosincolul Vichentie duhovnicul Sf. Mănăstiri, adormit în Domnul, înainte cu câteva zile.

Prea Sf. Sa a lăcrămat și mulțimea șoptea: „iată cât l-a iubit“...

După terminarea celor dumnezeiești și sfinte slujiri, poporul și credincioșii, poposind, în ameaza zilei, au plecat într'ale lor pe drumurile pe cari veniseră cu o zi înainte, dar de data aceasta cu o bogăție în plus: ușurați de mulțimea păcatelor.

N. C.

Pe Muntele Mic la Schitul „Sf. Ilie“, (20 Iulie 1945)

Credința mântuitoare a poporului nostru a presărat până și înălțimile munților cu case de rugăciune.

Muntele mic are un frumos și bine îngrijit schit, luminat electric.

Este ridicat de Soc. l. E. T. sub conducerea dlui ing. C. Mikloși, care poate fi socotit drept ctitorul acestui schit.

Conducerea schitului o are Păr. Ierom. V. Ciobanu.

Pentru prima oară anul acesta la St. Ilie s'a organizat un pelerinaj.

Societatea I. E. T. și Păr. ierom. V. Ciobanu s'au îngrijit de adăpostirea pelerinilor.

Preoții au fost găzduiți și li s'a servit o gustare de către I. E. T. în frumoasa vilă a ei „Bella Vista“.

Au alergat ostașii Domnului și credincioșii din diferite sate ca: Armeniș, Slatina, Verciorova, Bogoltin, Caransebeș, Teregova, Ciuta, Glimboca Borlova, etc. la chemarea de rugăciune pe munte, căci aud mereu îndemnul antifonului glasului 5-lea: „La munți suflete să ne ridicăm. Mergi acolo de unde vine ajutorul!“

Bătrâni și bătrâne de peste 70 de ani au urcat panta muntelui în preziua hramului, ca să fie la rugăciune.

Rugăciunea lor este astfel împreună cu canon.

Iar gestul lor servește pildă tinerilor.

Prezența lor, împreună cu a tuturor închinătorilor, — în majoritate — Ostași ai Domnului la rugăciunea dela Schit, făcând locul neîncăpător, ne spune că trebuie să mai trăiască acest popor.

Slujba a fost oficiată de următorul sobor: Păr. Prot. Dr. M. Bănescu ca delegat al P. S. Sale Episcopului Veniamin, care a rostit simțitor predica zilei, ierom E. Garștea dela Piatra Scrisă, I. Popescu, dela Ada-Kaleh, P. Luca — Glimboca și S. Stanca Borlova.

Răspunsurile divine le-a dat frumos corul bărbătesc din Borlova, sub conducerea pricepută a d-lui înv. N. Boșcaiu.

Serviciul divin a fost maestros, mișcător și transpunător în stere înalte de mângăieri și liniște, căci muntele și codrul ajută omului la rugăciune.

Ecoul purta cântarea divină peste văi, dealuri și culmi de 1800 m., căci natura negrăitoare doar, azi întreagă a rămas credincioasă Celui ce a creat-o, în timp ce acela pentru care a creat-o, în mare parte îl uită.

Inspectoratul Școlar apreciază activitatea Pr. Toma Suru din Verendin.

PROCES VERBAL

10 Iulie 1945

Cu ocazia inspecției administrative a școlii primare din Verendin Județul Severin, de sub conducerea D-lui Preot Toma Suru, girantul direcției școlare, constatăm activitatea Dsale și anume:

Titularii învățători ai școlii fiind mobilizați, a primit însărcinarea de a conduce școala la data de 1 Iunie 1943 în calitate de Director girant, până azi achitându-se de această îndatorire cu zel și conștiințozitate.

În anul școlar 1943/1944 în lipsă de învățători, a condus școala și a ținut lecții la 7 clase cu 350 elevi, pe lângă obligațiile reclamate de oficiul parohial, obținând la inspecție calificativul „foarte bine“.

Din anul 1933 este Președintele Comitetului școlar, în care calitate a condus la înfăptuire noul local de școală cu 3 săli de învățământ și locuință pentru Director cu 4 săli. De atunci și până azi este mereu în fruntea tuturor cauzelor școlare, căutând satisfacerea lor la timp și în folosul școlii.

A contribuit la înființarea Cooperativei și cantinei școlare, unde se dă masa la 20 elevi săraci.

Conduce biroul I. O. V. R. comunal, Liga Operelor sociale a comunei și prezidează sfatul de împăciuire.

S'a îngrijit pentru obținerea dela comună a unui lot școlar.

În lipsă de învățători a condus și Subcentrul P. P. din localitate.

A plantat cu copiii locurile sterile a izlazului comunal cu salcâmi.

Predă învățământul religios și cântarea bisericască.

Urmare celor de mai sus, constatăm interesul și munca ce o desfășoară On. Sf. Sa Pr. Toma Suru, fiind de cel mai prețios ajutor corpului didactic și al școlii, sprijinind toată activitatea și năzuințele lor pe teren cultural, pentru interesul și propășirea obștei fiind în perfectă și bună înțelegere și colaborare cu ei, ne face a constata acest fapt și a-l propune Onor. Inspectorat școlar, pentru a i se aduce mulțumiri, fiind un exemplu de cum înțelege biserica prin slujitorii ei să colaboreze cu școala și corpul didactic.

Subinspector școlar de control și adm.
ss. Ilie Draghici

Ilie Câmplianu

INFORMAȚII

Pelerinaje. Sf. Episcopie a Aradului organizează pelerinaje la Sf. Mănăstire H. Bodrog în 5-6, 14-15 Aug. a. c., iar la Schitul „Sf. Gheorghe” în 14 Sept. a. c.

† **Prof. Enea Hodoș.** Din Sibiu vine știrea că merituosul Prof. Enea Hodoș, fost profesor și la Academia noastră teologică a trecut dintre cei vii.

Osteneala muncii sale va glăsuși despre el veacurilor, iar noi rugăm pe Dumnezeu să-l odihnească cu dreptii!

„**Oastea Domnului**” din com. **Glimboca** a ținut Duminecă 22 Iulie 1945, adunarea generală de peste an, împlinindu-se 14 ani dela înființarea ei în această comună de pr. Gh. Frățilă.

La această bucurie frățească cu toate greutatele de deplasare au participat ostași din comunele: Obreja, Ohaba-Bistrei, Mal, Crășma, Cireșa, Rusca montană, Var, Ciuta, Rueni și din alte comune mai îndepărtate.

La Priceasnă Pr. Luca din Glimboca a ținut o în-sufleșită predică dezvoltând textul biblic: „Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui și acestea toate se vor adăuga vouă”...

După masă s'a ținut adunarea sub președinția Păr. P. Luca.

Programul s'a terminat cu slujba Vecerniei, la care au participat activ și dnii Sasu Nicoară, A. Enăceanu, artiști ai Operei Române din București și Dl. Voicu, dela Teatrul Național Cluj-Timișoara, oaspeți ai Păr. P. Luca, și cari prin vocea lor au ridicat nimbul sărbătorii.

Activitatea cercului pastoral „Valea Sărazului”. Când începutul primăverii își face apariția prin colinele de flori imparfumate și prin codrii inverziți prin ale căror ramuri înfrunzite vibrează cântecele nevinovate ale păsărilor cerului; tot așa și noi preoții după această Vale a Sărazului, sub imboldul celor văzute la aceste specii ale naturii al căror conducător este Tatăl Ceresc, ne-am adunat în cadrul unui cerc pastoral pe ziua de 3 Iulie 1945 în satul Sărăzani. S'a oficiat Sf. Liturghie în sobor de către preoții: N. Cojocariu, P. Stamate, Seicniuc, St. Marinescu și I. Drăgoicea. După această măreață slujbă la care au luat parte ostașii Domnului din satele Sărăzani, Săceni, Bârna, Jurani, Lugoj, Criciova, Sudriaș și Cireșul. Pr. paroh P. Stamate, pune în piepturile celor 25 localnici deveniți ostași ai Domnului, cruciulițe în semn că sceștia vor ști să urmeze drumul sfințit al crucii Domnului.

După masă în cadrul slujbei de seară a Vecerniei în asistența unui numeros popor credincios, se continuă activitatea misionară a susnumiților preoți printr'un program religios format din predici și cântece religioase cari au produs vii impresii în sufletele dornice de pocăință întru Domnul. Acest lucru s'a dovedit mai ales prin participarea unor frați rătăciți, cari la sfârșitul acestui program au venit cu lacrimi în ochi cerând iertare Cuc. preoți pentru faptul de a fi trăit în întunecare până acum. Serbarea a luat sfârșit în cântecele acestor ostași adunați, și fiecare a plecat cu gândul la o nouă viețuire întru Domnul.

Și pentru toate acestea strigăm: slăvit să fie Domnul în cer și pe pământ de ingeri și de oameni căci El e Domnul Sfânt!

Conferința celor „Trei Mari” dela Potsdam s'a terminat în bună înțelegere.

În cadrul ei a fost discutată și problema României de după războiu.

Adunare ostășească. Duminecă, 22 Iulie a. c. a avut loc în satul Goleț o frumoasă adunare ostășească. Au participat frații ostași și ostașe din satele Petroșnița, Buchin, Ilova și Slatina.

Sf. Liturghie a fost săvârșită de preoții: Teodor Răzescu din Goleț și Petru Turcan din Petroșnița.

La Priceasnă a predicat păr. Turcan despre „Credință”, arătând în cuvinte simțite necesitatea reîntăririi credinței strămoșești în vremurile tulburi de astăzi, atât pentru mântuirea credincioșilor, cât și pentru mântuirea neamului românesc.

După rugăciunea amvonului, 4 surori și 1 frate au depus jurământul ostășesc, cu care ocazie a vorbit păr. Răzescu despre misiunea noilor ostași, implorând asupra lor binecuvântarea Duhului Sfânt, cel de viață și râvnă dătător.

După Liturghie a avut loc la fratele Păun Suru o masă comună, iar după aceasta, adunarea duhovnicească în ograda Bisericii, la care au luat parte mulți poporeni și intelectuali satului.

S'au rostit acolo cuvinte de foc, s'a cântat și s'au făcut rugăciuni „pentru toți și pentru toate”.

La despărțire inimile tuturor băteau în unison pentru Hristos și pentru țară.

Mulțumită publică. Frumosul obicei din multe comune bisericesti să se prezinte câte un credincios cu dare de mână, dar mai ales cu dragoste de Biserică, ca să fie naș al Bisericii, l-am găsit și în parohia Moldova Nouă, unde am căutat să-l menșin cu toate că am apucat drumul apostoliei tocmai în cele mai vitrege timpuri de război.

Prin nașii ce i-a avut Biserica noastră, în fiecare an s'au făcut cadouri obiecte, pe cari nu le-am fi avut din lipsa mijloacelor materiale neavând alt venit la Biserică decât banul dela tasuri și contribuțiile benevole ale credincioșilor, cari rapoarte la situația materială a enoriașilor sunt destul de mulțumitoare.

Cu toată dărnicia și dragostea de Biserică a credincioșilor din parohia Moldova Nouă, cari cercetează Sf. Biserică în mod deosebit, nu s'ar putea face față cerințelor, dacă nu am avea un sprijin moral și material în societatea U. D. R., în sânul căreia se găsesc oameni cu mult zel și dragoste de Biserică.

Nu amintesc multiplele cazuri de binefacere ale Soc. U. D. R., ci numai câteva cari privesc Biserica noastră.

Numai în decurs de 5 ani prin bunăvoința și înțelegerea D-lui ing. Alexandru Tatarușan, șeful ocolului Moldova nouă și a D-lui Ionel Moarcăș, director al Direcției silvice Oravița, cari au arătat conducerii superioare nevoițe Bisericii, am primit suma de 1.200.000 lei, din care sumă putem să terminăm lucrările de reparare a Sf. Biserici.

Ajutoarele acordate Bisericii, școlilor, muncitorilor și la diferite instituții clasează Soc. U. D. R. în rândul societăților de binefacere.

Nu numai societatea U. D. R. a acordat subvenții Bisericii noastre, ci chiar și funcționarii ei au căutat ca în toate timpurile să fie la înălțime, premergând ca exemplu celorlalți enoriași.

Di director I. Moarcăș în anul 1928 când era șeful Ocolului Moldova Nouă, în calitate de naș al Bisericii a donat 8 minee și 1 Penticostar legat în piele, complectând cărțile dela strană cu litere latine.

Di ing. Alexandru Tătărușan succesorul înaintașului său nu s'a lăsat mai pre jos, deoarece cu ocazia Hramului Bisericii S. M. M. Gheorghe — din anul 1945, cu toate grijile și nevoile cari apasă pe umerii tuturor, a dovedit că este unul dintre cei mai distinși fii ai Bisericii și că se trage dintr'o veche familie de preoți moldovenească intrudit cu I. P. S. S. Patriarhul Nicodem, deoarece în calitate de naș al Bisericii noastre a donat un rând de ornate luminate complete.

Ne-am ținut de datorie ca pe această cale să aducem mulțumită publică atât Onor. Soc. U. D. R. pentru binefacerile sale, cât și D-lui director I. Moarcăș, D-lui ing. Alexandru Tătărușanu și tuturor enoriașilor cari au donat și jertfit pentru Sf. Biserică din Moldova Noua, rugând pe Bunul Dumnezeu să le primească jertfa și să le răsplătească din darurile Sale cele bogate.

Pr. M. Cuzmanovicl

TRECEREA ARMATEI ROMÂNE PRIN CARANSEBEȘ

Mândra și glorioasa armată, fala Neamului de'ntotdeauna, os din osul nostru și sânge din sângele nostru, a trecut spre inima țării prin orașul nostru în-ziuă de 8 Aug. a. c.

Populația orașului sobră și cu lacrimi în ochi au umplut trotuarele făcându-le un coridor de inimi ce bat cu ale eroilor și simt românește.

PARTEA OFICIALĂ

CIRCULARA

Nr. 3904 B. 1945.

On. Minister al Cultelor, cu adresa No. 30.763 din 24 Iulie 1945, ne trimite următorul îndemn:

„Pentru înfăptuirea marelui opere a înălțării poporului nostru sub toate raporturile, Departamentul Cultelor, având în vedere și îndemnul Ministerului Educației Naționale adresat învățătorimii în acest scop face un călduros apel la preoțimea de pe cuprinsul întregii Țări ca să sprijine și să concure cu convingere la dezvoltarea acestei acțiuni.

Alături de învățători, preoții să fie ceidintăi care să ia inițiativa și să îngrijească ca fie-

care parohie să aibă un ateneu popular, o bibliotecă sătească, dispensar, etc., nelipsind dela nicio manifestare ce se organizează în comună în acest scop.

De altfel, mare parte din preoțimea noastră, după cum arată conducătorii fundației Regale Regele Mihai I, lucrează cu hărnicie și largă dăruire sufletească la campania de culturalizare în păturile populației dela sate.

Pentru ca această acțiune de reală culturalizare o țării impusă de comandamentele spirituale ale timpurilor noi să crească atât în adâncime cât și în suprafață, avem onoare a Vă ruga să binevoiiți a dispune să se dea o circulară tuturor preoților din cuprinsul acelei Eparhii, de a se încadra și a acționa pe linia trasată de conducătorii Fundației Regele Mihai I, prin căminele culturale și alte instituții culturale locale, cunoscând că această acțiune, adaptată la ritmul vremurilor de democratizare a țării, este dusă pentru ridicarea poporului nostru în toate sectoarele vieții lui.

Îndrumăm preoțimea noastră eparhială, să se conformeze acestor dispoziții, acționând prin căminele culturale și alte instituții culturale locale, pentru ridicarea poporului în toate compartimentele vieții lui.

Caransebeș, la 1 August 1945.

Episcop:
† VENIAMIN

Consilier referent:
Prof. Dr. Marcu Bănescu

NOTĂ OFICIOASA

Ministerul Cultelor cu adresa No. 1221 din 16 Iulie 1945 ne face cunoscut că potrivit adresei Căilor Ferate Române No. 60514/1945 taxele pentru publicarea carnetelor C. F. R. pierdute, începând dela 1 Mai 1945, s'au majorat după cum urmează:

Cl. I. Lei 3.150 în loc de 900

Cl. II. „ 2.100 „ „ „ 600

Cl. III. „ 1.050 „ „ „ 300

iar pentru cele pierdute din cauza bombardamentelor, se face o reducere de 75%

Ceeace se comunică Cuc. noștri preoți spre știre și conformare.

Caransebeș, la 25 Iulie 1945.

Consiliul eparhial.

CONCURSE

No. 3820 B. 1945.

Pentru primirea studenților la Academia noastră Teologică din Caransebeș, pe anul școlar 1945/46, se cer următoarele condiții:

Cererile de primire se înaintează Consiliului eparhial, prin Oficiile protopopești, până la 10 Septembrie 1945.

La cereri se anexează următoarele documente:

1. Extrasul din matricola botezaților,
2. Extrasul de naștere dela Oficiul stării civile,
3. Diploma de bacalaureat sau de absolvire a seminarului teologic.
4. Certificat de moralitate dela Oficiul parohial vizat și de Oficiul protopopes.
5. Certificat medical, despre starea sănătății, dela medicul de circumscripție,
6. Declarația părinților sau a tutorei că vor suporta toate cheltuielile reclamate de întreținerea petențului în Internatul diecezan.
7. Studenții anului I, vor prezenta la înscriere o declarație scrisă și de părinți sau tutore la Oficiul parohial că după terminarea studiilor teologice, vor servi în eparhia noastră cel puțin 5 ani, iar la caz contrar vor restitui toate beneficiile avute.
8. Studenții din altă eparhie vor prezenta carte canonică dela Chiriarihul respectiv.

Toți studenții, ai căror părinți nu locuiesc în Caransebeș sunt obligați să locuiască în internatul diecezan. Sunt obligați apoi, ca până cel mult la 31 Decembrie 1945 să-și procure uniforma (reverenda) sau cel puțin vesta preoțească.

Studenții săraci, cari dovedesc purtare morală bună și progres la studii, vor beneficia de bursă. Pentru studenții înscrși stau la dispoziție 8 burse de câte 6.000 lei lunar. Toți studenții se vor bucura de asistență medicală gratuită și medicamente.

Studenții care vor fi primiți în anul I. se vor prezenta în ziua de 28 Septembrie 1945, ora 9 a. m., la Rectorat, pentru examenul medical și de aptitudini muzicale, care este eliminatoriu. Aceia care nu se vor prezenta la înscriere, se vor considera retrași din Academia teologică.

Taxa de întreținere în Internat se va stabili ulterior și se va publica în Foaia Diecezană.

P. C. Păr. Protopopi și C. Preoți și Profesori de religie sunt invitați să comunice cele premergătoare, tinerilor absolvenți de liceu și de seminar, arătându-le sublimitatea chemării preoțești și îndemnându-i să se dedice acestei chemări. Să se depună stăruință pe lângă tinerii silitori la carte și cu vădite aptitudini pentru chemarea preoțească.

Caransebeș, la 30 Iulie 1945.

Episcop:
† **VENIAMIN**

Consilier referent:
Prot. Dr. Marcu Bănescu

No. 3819 B. 1945.

Se aduce la cunoștință, celor interesați, că primirea de elevi la „Școala eparhială de Cântăreți bisericești“ din Caransebeș pe anul școlar 1945/46, se face până la 10 Septembrie 1945.

Condițiunile de primire sunt următoarele:

Cererile de primire se înaintează până la 1 Septembrie 1945, Consiliului eparhial prin Oficiile protopopești.

La cereri se anexează:

1. Extrasul de naștere,
2. Extrasul de botez,
3. Certificatul școlar,
4. Certificat de moralitate dela Oficiul parohial.
5. Certificat medical.

În această școală se primesc absolvenți a cel puțin 4 clase primare, având vârsta între 14-18 ani, care au voce bună și aptitudini muzicale.

Toți elevii sunt obligați a locui în internatul școlii, dacă acesta va funcționa în condiții normale.

Taxa de internat, în bani și alimente, se va comunica mai târziu.

La înscriere, elevii vor avea să plătească, pe lângă taxa de înscriere și o taxă pentru uzajul mobilierului din internat.

C. Preoți vor aduce aceste dispoziții la cunoștința enoriașilor, vorbindu-le despre frumusețea și importanța serviciului de cântăreț bisericesc și îndemnând tinerii iubitori de strană și cu bună creștere, să se înscrie la această școală.

Caransebeș, la 30 Iulie 1945.

Episcop:
† **VENIAMIN**

Consilier referent:
Prot. Dr. M. Bănescu

Nr. 3903 B. 1945.

On. Minister al Cultelor prin Decizia No. 37.255/1945 a stabilit că toți cântăreții practicanți, cu o vechime de cel puțin 10 ani de practică la strană vor putea să se prezinte la un examen de asimilare, odată pentru totdeauna, cu cântăreții cu școală. Cei reușiți vor fi numiți cântăreți la țară, fără drept de a se transfera vreodată la oraș.

Materiile examenului de asimilare vor fi stabilite și comunicate ulterior.

Data ținerii examenului s'a fixat la 1 Octombrie a. c., la centrul eparhial.

În consecință, Cuc. Protopopi vor cere, cât mai urgent posibil, dela fiecare parohie numele și datele necesare, ale fiecărui cantor îndreptățit a se prezenta la examenul de asimilare.

Fiecare Oficiu protopopes va întocmi un tablou cuprinzând: parohia, numele și pronumele cantorului, data intrării în funcțiune și funcționarea efectivă și neîntreruptă, care se va înainta urgent Consiliului eparhial.

Caransebeș, la 1 August 1945.

Din încredințarea P. S. Sale
Episcopului:

Dimitrie Sgăverdia.
consilier referent.

Consilier referent:
Dr. Marcu Bănescu